

Adders komen onder het gras vandaan

Journalist / columnist: **Robert Boerleider** 15 december 2009

Wat je niet ziet is er ook niet! Dat is over het algemeen de publieke opinie aangaande de constatering om te bepalen of een persoon zich aanstelt of daadwerkelijk iets heeft. Zolang iemand visueel niks mankeert zal het er allemaal wel toe doen. Als een persoon zich voortbeweegt in een rolstoel, met een blindenstok, ledemaat mist dan is er met de persoon in kwestie zeker wel iets aan de hand.

Wij mensen zien er ongeacht ras, geloof, kleding er van buiten allemaal het zelfde uit. Dat sommige van ons mensen van binnen anders zijn levert vaak genoeg de nodige scepsis op. ADHD bijvoorbeeld staat al sinds jaar en dag volop in de belangstelling, ADHD heeft het zelfs zover weten te schoppen dat het tot algemeen volksvermaak is gaan behoren. Een druk kind krijgt al snel de karikaturenbetiteling: O jeetje daar heb je weer 'n ADHDtje

Veel mensen zullen wel nooit iets hebben gehoord over het stiefbroertje van ADHD. Mag ik u dan nu even voorstellen aan: ADD. Néé, je zegt het verkeert het moet ADHD zijn. Neem even een stilte in acht, maak even pas op de plaats, dan kan ik je iets vertellen over ADD, zodat je met enige verdieping je onwetendheid kan doen keren in begrip en een verhelderende kijk op ADD.

De centraleverwerkingseenheid van de mens beter bekend als 'de hersenen' zijn de onophoudelijke regelaars van het functioneren van de innerlijke mens met de buitenwereld en het ordentelijk doen verwerken van de informatie stromen die je onophoudelijk binnenkrijgt.

Als normaal mens (als normale mensen bestaan, ooit eens 'n normaal mens ontmoet en beviel het??) heb je er totaal geen notie van de aaneenschakeling aan processen die zich afspelen in de hersenen. Het menselijk lichaam is in feite een chemische fabriek, waar processen in werking worden gezet door toedoen van verschillende chemische stoffen. Je kunt je dus indenken dat een kleine afwijking van een benodigde stof in de hersenen grote gevolgen voor de persoon in kwestie heeft.

Welnu, bij adders zit het net even anders. Door een tekort aan dopamine een zeer belangrijke stof die meewerkt aan het versturen van informatiestromen tussen de hersencellen. In het bijzonder in de gebieden in de hersenen die zorgdragend zijn voor: aandacht, plannen, ontwikkelen van activiteiten, en concentratie. Voor adders is het moeilijk orde in de chaos te scheppen. Je bent nieuwsgierig naar alles, een creatieve duizendpoot. Voortvarend maakt de adder een begin? van wat hij of zij graag direct wil doen? een adder is niet te stoppen als-ie eenmaal iets in zijn hoofd heeft.

Maar naar verloop van tijd zit er geen kop of staart aan van zijn gestarte project , en is de adder alweer met wat anders bezig. Zich focussen op slechts een ding is een niet te nemen dagelijkse hindernis.

Doordat de chemische samenwerking in de hersenen in een negatieve balans raakt komt de adder terecht in situaties die veel van zich doen vergen. Er is dan een brug geslagen tussen het doen en presteren van iets waar je monter aan bent begonnen.

Een agenda of een things to do list is voor velen een normale bijkomstigheid. En scheidt orde in het tijdsbeloop van de dag om te doen wat je moet doen. Mensen met ADD noemen zichzelf adders, voor hen is de normaalste gang van zaken het plannen van wat je moet doen en uiteindelijk hebt gedaan een dagelijks gevecht. Na veel ellende komt dan uiteindelijk het addertje onder het gras vandaan.

ADD staat letterlijk voor: Attention Deficit Disorder. ADD het stiefbroertje van ADHD wil ook wat aandacht en verdient ook aandacht.

Robert Boerleider in samenwerking met Manon Leunk

[Weblog Robert Boerleider](#)